

16A
**TEATR
LUDOWY
NOWA
HUTA**

KIER. ARTYSTYCZNY: KRYSZYNA SKUSZANKA

161
SŁUGA

CARLO GOLDONI

DWÓCH

PANÓW

komedia w 3 aktach

przekład

zofia

jachimecka

Reżyseria: Krystyna Skuszanka

Scenografia: Liliana Jankowska

Antoni Tośa

[Scenografowie Teatru im. Żeromskiego w Kielcach]

Opracowanie muzyczne: Józef Bok

Opracowanie choreograficzne: Henryk Duda

AKTORZY:

Pantalon	Edward Rączkowski
Klaryssa (jego córka)	Wanda Swaryczewska
Doktor Lombardi	Michał Lekszycki
Sylwiusz (jego syn)	Lech Komarnicki
Beatrycze z Turynu	Wanda Uziembło
Florindo Arefusi z Turynu	Władysław Pawłowicz
Brighella oberżysta	Feliks Mieczyski
Smeraldina (pokojówka Klaryssy)	Maria Gdowska
Truffaldino	Wojciech Rajewski
Dwaj posługacze	Ryszard Kofas Witold Pyrkosz

Kierownik literacki Józef Gruda

Asystent scenografa Marian Garlicki

CARLO GOLDONI

Gdybyście chcieli poznać Wenecję i jej uroczych i pełnych swady mieszkańców w epoce poprzedzającej wielką rewolucję burżuazyjną, nie potrzebujecie sięgać do starych sztychów, pamiątek czy uczonych historii obyczajów. Wystarczy otworzyć jedną z komedii wielkiego reformatora włoskiego teatru Carlo Goldoniego (1707—1793) i od razu znajdziecie się w pięknym mieście gondoli i lagun. Wielki to bowiem pisarz. Wolter chwalił go za realizm, Stendhal za stworzenie świetnej mieszczańskiej komedii. Zwalczali go aktorzy starzejącej się Komedii dell'Arte, za to, że usiłował ją uszlachetnić dobrą literaturą, nienawidził go autor niedorzecznych i grafomańskich sztuk ks. Chiari; zwyciężył go twórca fantastycznych bajek Carlo Gozzi.

Zaś lud wenecki po prostu kochał Goldoniego, za dowcip, za szlachetne moralizowanie, za miłość ojczystego kraju, wreszcie za bystre i krytyczne spojrzenie jakim ogarniał wszystkie warstwy społeczne — będąc wierny tylko jednej.

Goldoni był gorącym rzecznikiem hasła oświecenia. Wierzył, że pokazując na scenie wady i przywary społeczne przyczyni się do ich unicestwienia. Czy odrodził stary porządek na pół feudalnych na pół burżuazyjnych Włoch? Chyba nie. Ale był jednym z tych, którzy kpiąc ze starych klas i urządzeń społecznych torowali drogę nowej literaturze, nowemu teatrowi i nowym ideom, które niedługo potem przeobraziły świat. Dziś wiele jego komedii

utraciło swoją moc polemiczną i sens społeczny. Ale są arcydzieła, które od 2 wieków nie schodzą ze scen wszystkich teatrów świata. Zapamiętajcie ich tytuły. To „Mirandolina”, „Sprytna wdówka”, „Gburowie”, „Kawarenka wenecka”, „Zakochani”, „Sługa dwóch panów”. Ich treść społeczna wypływała już dawno. Ale urok beztroskiej zabawy karnawałowej, skrzętej się dowcipem i urzekającej mądrością — trwa do dziś.

J. G.

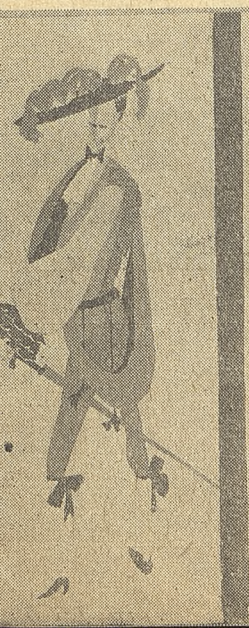

16f

Projekty :
JANKOWSKA
TOŚTA

Cap. Cardoni.

Mamarao.

Riciulina.

Metzetin.

168

**W 250
ROCZNICĘ
URODZIN
1707-1793**

**P R E M I E R A
9 M A R C A 1957**

Inspicjent: Irena Przybylska

Kier. Techniczny: Józef Duvalé

Brygadier sceny: Edward Górski

Kier. prac. krawieckiej: Feliks Kolak
Zdzisława Gajdeczko

Kier. prac. perukarskiej: Henryk Jargosz

Kier. prac. stolarskiej: Ludwik Kosowski

Oświetlenie: Ludwik Kolanowski

Radioakustyka: Hubert Breguła

Prace malarskie

modelatorskie: Władysław Grabowski

12x1

12x1

ARCHIWUM
P. TEATRU LUDOWEGO
W NOWEJ HUCIE

Nr poz. 9